

den omtalte Bestemmelse gjælder om Alle i den Alder, og, for at Motiveringen skulde passe, komme vi altsaa atter tilbage til, at Forslaget skulde være udstrakt til Alle. Den ærede Rigsdagsmand synes slet ikke at have mærket det Skæve i sin Motivering; thi han ansøgte endog, saavidt jeg kunde opfatte ham, som Forsvar for sit Forslag, at man naturligvis ikke vilde anvende denne Bestemmelse paa Mænd, selv af Bøndestanden, der havde nogen Formue; men det forekommer mig at være et nyt Bevis paa det Urimelige i hans Forslag, at han ikke vil have det anvendt paa den Deel af Bøndestanden, som har nogen Formue; thi, jo mere Formue der er, desto mere kunne de i det Hele trænge til Tilsyn, for at de ikke skulle forspilde denne Formue. De, der ikke have Noget at forspilde, kunne mindre forspilde Noget end de, der have nogen Formue, og han maatte derfor særligt af Hensyn til deres Vel, som have Formue, have foreslaaet, at de skulde være undergivne Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste, maaskee endog endnu længere end de, der ingen Formue have; men det har den ærede Rigsdagsmand heller ikke gjort. Han mente ogsaa, at det skulde være en Ubefaling for hans Forslag, at den samme Forpligtelse ikke hviler paa dem, der ere fødte i Kjøbstæderne; men ogsaa denne Motivering finder jeg aldeles skæv. Han ansøgte, at Kjøbstæderne maae udrede forholdsvis større Bidrag til Fattigvæsenet end Landet, og han søgte Grunden dertil i, at Kjøbstadboerne ikke have denne Forpligtelse. Jeg troer, at den væsentligste Grund ligger i, at det er meget let for en Deel af Landbefolkningen at flytte ind til Kjøbstæderne, at ned sætte sig og ernære sig der ved Dagleiarbejde og andet Saadant; men det er langt vanskeligere at faae Bolig i Landcommunerne og at komme til at etablere et Erhverv der udenfor den Commune, hvori man er født. Kjøbstæderne have derfor et temmelig stærkt Tilløb af saadanne Folk fra Landet, der ikke der kunne skaffe sig en Levevei, medens Kjøbstadbefolkningen derimod ikke saaledes kan flytte paa Landet. Kjøbstadbefolkningen har ikke nær det Afløb af sin Befolkning til Landet, som Landet har af sin Befolkning til Kjøbstæderne, og de, der saale-

des flytte ind i disse, ere Folk, hvoraf Flere Tid efter anden komme til at nyde Fattigundersøttelse, naar de nogle Aar have opholdt sig der, og det troer jeg er Grunden eller idetmindste den væsentligste Grund til, at Kjøbstæderne maae bidrage noget Mere end Landet til Fattigvæsenet. Forøvrigt kan man vist ogsaa anføre som en Grund, at paa Landet gives Meget af Gaardmændene til den fattigere Deel af Befolkningen, der gaaer omkring, og faaer lidt Mælk og andre Bidrag til Livets Ophold, medens de Fattige i Kjøbstæderne derimod mindre kunne gjøre Regning paa at blive understøttede paa den Maade og derfor mere maae tye til Fattigvæsenets Understøttelse. Jeg anseer det virkelig for givet, at det ærede Thing ikke vil gaae ind paa et Forslag, som er saa stridende mod Alt, hvad vi forøvrigt ansee for det Rette, og jeg troer derfor ikke, at der er nogen Udset til, at man skulde gaae ind derpaa. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, da har den ærede Justitsminister allerede oplyst, at det gaaer saa vidt, at det endog vil indskrænke Friheden for dem, der hidtil have havt Frihed til at tage Tjeneste i kortere Tid, og, dersom Forslaget under Nr. 1, som jeg haaber, bliver forkastet, vilde Forslaget under Nr. 2, hvis det blev vedtaget, jo føre til at tvinge saa mange Flere til ikke at tage fast Tjeneste, naar de have Frihed til at unblade det, idet de saa ikke kunne tage fast Tjeneste uden at binde sig for et halvt Aar. Det vilde altsaa være at virke imod Hensigten, og derfor mener jeg, at Forslaget under Nr. 2 maa gaae samme Vej som Forslaget under Nr. 1.

J. Pedersen (Præst i Amtets 4de Valgkreds): Ja, jeg har dog fundet Meget i, hvad der blev fremsført af den ærede Vædringsforlagsstiller, som jeg ikke kan modstige. Jeg kan ikke fravige det, som jeg udtalte ved første Behandling, at jeg troer, der er stor Sandsynlighed for, at den Frihed, som indrømmes ved § 8, i den nærmeste Fremtid vil gaae ud over en stor Deel af den tjenende Klasse, naar denne Forandring i Lovgivningen skeer. Jeg kan ikke anerkjende, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand, som sidst satte sig (S. N. Hansen: Hør!), at det er saaledes,